

DE ACHT AVONTURIERS

DE VERDWAALDE WALVISSEN

DE ACHT AVONTURIERS® DE VERDWAALDE WALVISSSEN

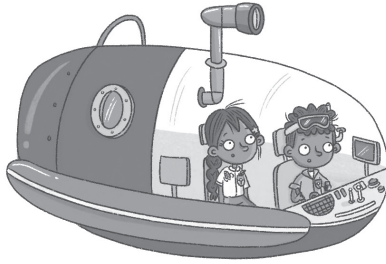
KOSM • S

*Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen*

INHOUD

<i>1</i> Vijverscheppen	<i>4</i>
<i>2</i> De zoektocht komt op gang	<i>18</i>
<i>3</i> Laat je horen	<i>34</i>
<i>4</i> Boten Ahoy!	<i>50</i>
<i>5</i> Diep, donker water	<i>62</i>
<i>6</i> Onder druk	<i>76</i>
<i>7</i> Walvislied	<i>88</i>

<i>8</i> Naar huis	<i>102</i>
De bultrug	<i>116</i>
Het leven in de oceaan	<i>118</i>
Oceanen in gevaar!	<i>120</i>
Quiz	<i>122</i>
Woordenlijst	<i>124</i>

Hoofdstuk een VIJVERSCHEPPEN

Connor stak zijn net in de vijver en schepte een grote klomp algen op. De lange groene slierten van de kleine plantjes hingen naar beneden. Het leek net alsof Connor een watermonster had gevangen. *Dat is ook wel een beetje zo*, dacht hij. Want te veel algen zouden het licht tegenhouden en dan gingen de andere planten in de vijver dood.

Connor was het water al de hele ochtend aan het schoonmaken. De vijver lag achter zijn achtertuin, aan de andere kant van het witgeverfde houten tuinhek. De bladeren van de pecannoten-bomen glansden in het warme zonlicht van Missouri.

Connor liet de algen op de oever vallen. Hij wilde net een andere klomp opscheppen, toen hij iets zag wriemelen in het net. Een kikkervisje!

‘Hé daar!’ zei Connor. ‘Word jij later een brulkikker? Of misschien een luipaardkikker?’ Hij liet het net voorzichtig zakken zodat het kikkervisje kon ontsnappen. Hij zag hem weg-zwemmen, trappend met zijn kleine achterpootjes.

Hij sloot zich aan bij een grote groep kikkervisjes naast wat rietstengels.

Wacht even, dacht Connor. Ze zwemmen allemaal bij elkaar, in een school... Dat zijn waarschijnlijk geen kikkervisjes – ik denk dat dat paddenvisjes zijn!

Connor hield van alles wat met water te maken had. Zijn moeder dacht dat hij een mariene bioloog zou worden als hij groot was, en de planten en de dieren in de zee zou bestuderen.

‘We moeten een keer op vakantie naar zee,’

had mama aan het ontbijt gezegd. ‘Zou het niet geweldig zijn om de zee te zien?’

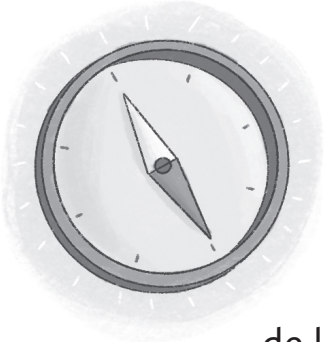
Connor raakte de kompasbutton op zijn borst aan. Zijn moeder wist niet dat Connor al een heleboel zeeën gezien had...

Toen hij de laatste klomp algen uit het water had geschept, zette Connor zijn net tegen het houten hek. Het was heet nu. Zonlicht schitterde op de tarwevelden om zijn huis.

Connor ging naar binnen. Hij waste zijn handen onder de keukenkraan en ging toen naar de bijkeuken om een mueslireep voor zichzelf te pakken. Er was een ansichtkaart op de deur van de bijkeuken geplakt. Er stond op: IK HOU VAN MISSOURI'S WETENSCHAPSWEDSTRIJD! Connor had koraal laten groeien in een aquarium en daar de eerste prijs mee gewonnen.

Toen hij de deurklink wilde pakken, stopte hij verbaasd.

Naast de Ansichtkaart lichtte een vorm op. Het was een cirkel met een naald in het midden. Langs de rand stonden de letters N, Z, O en W.

Een kompas!

Een kompas dat er net zo uitzag als de button op Connors T-shirt...

Connor grinnikte. *De acht avonturiers hebben een nieuwe missie!* dacht hij.

Hij tintelde van opwinding toen hij door de deuropening stapte. De planken met eten waren verdwenen, en in plaats daarvan scheen er een verblindend licht. Connors hart bonkte. Wind sloeg in zijn gezicht, alsof hij heel snel voortbewoog...

Even later werd het licht minder fel. Connor stond in een grote, vertrouwde kamer. Het licht van de rijen computerschermen flik-

kerde op de zwarte stenen muren. Voorwerpen werden tentoongesteld in vitrinekasten, net als in een museum. Er waren fossielen van dinosauriërs, meteorieten uit de ruimte en schelpen van de bodem van de oceaan. Op de vloer lag een enorme wereldkaart. Op het koepelvormige plafond waren de sterren en de Melkweg

te zien. Connor was terug in het hoofdkwartier van de acht avonturiers!

‘Connor – aanwezig!’ zei hij.

Op een van de plofbanken bij de computers zat een meisje met kort donker haar. Ze sprong op. Op haar voetbalshirt zat net zo’n kompasbutton als op het T-shirt van Connor.

‘Ha, Tamiko!’ zei Connor. Hij zag dat ze een coole Stegosaurus-ketting om had – dinosauriërs waren Tamiko’s specialisme.

‘Hoi!’ zei Tamiko. ‘Kijk, daar komen de anderen!’

De rest van de acht avonturiers haastte zich door de oplichtende deuropening. Een lang meisje salueerde met een brede grijns, zoals ze altijd deed. ‘Emma – aanwezig!’ riep ze. Emma wist alles over planten en dieren.

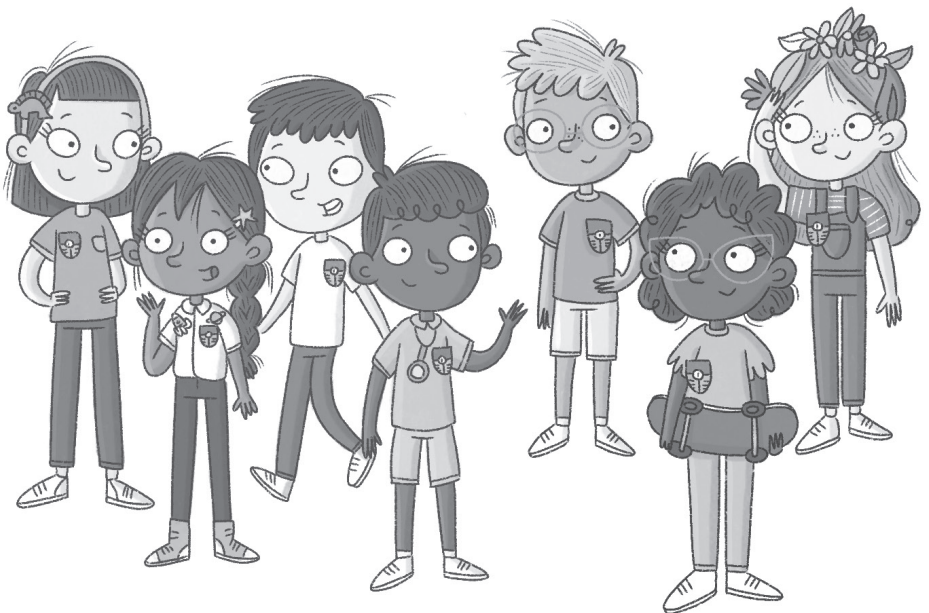
Daarna kwam Kiki, die van machines en technologie hield. Ze had een bril op en een

pyjama aan en haar haar was nog in de war van het slapen: ‘Kiki – aanwezig!’

‘Ollie – aanwezig!’ zei een roodharige jongen in een T-shirt met het regenwoud erop.

Ook de andere teamleden riepen hun naam. Je had Roshni, die astronaut wilde worden, Gustavo, die gek was op geschiedenis, en Cheng, die alles over stenen en vulkanen wist.

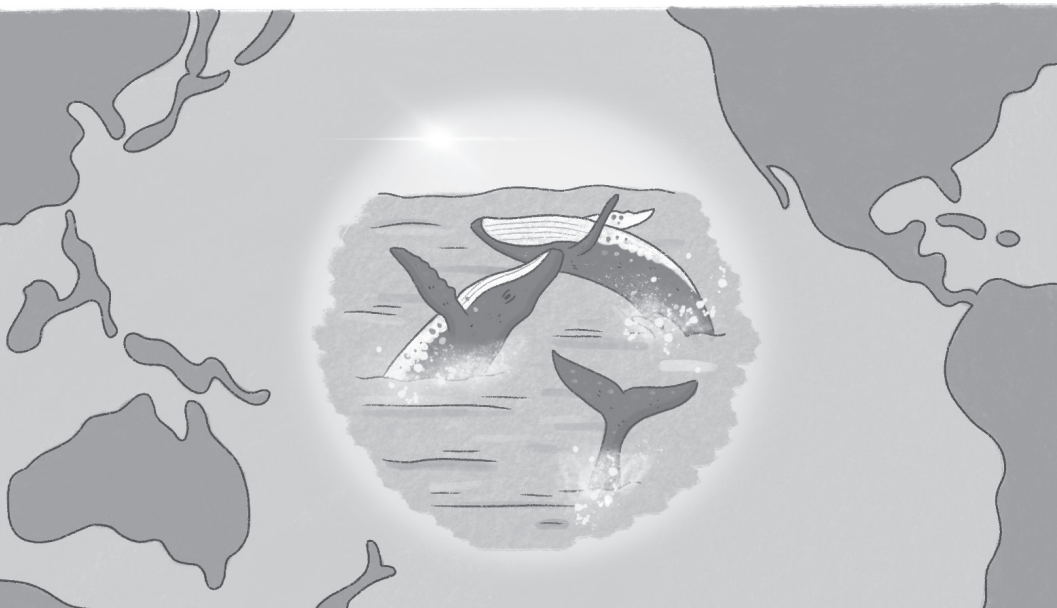
Ze waren er allemaal. Connor stuitte van

enthousiasme – nu zouden ze horen wat hun missie was! Ze gingen om de wereldkaart op de vloer staan, ieder op zijn eigen plek.

En inderdaad, op een deel van de kaart lichtte een cirkel op. Connor zag meteen waar het was – het zuiden van de Grote Oceaan, ten oosten van Australië. De cirkel groeide tot hij zo groot was als een tv-scherm. Er was een school walvissen op te zien, duikend door het water. Ze hadden lange vinnen en witte buiken.

‘Bultruggen,’ zei Connor.

GA MEE OP AVONTUUR!

Een groep walvissen is verdwaald, dus schieten **DE ACHT AVONTURIERS** te hulp! Maar als Connor en Roshni's onderzeeër het niet meer goed doet en het donker begint te worden, komen ze in de problemen... Zal het ze lukken om in hun missie te slagen?

**KOS
M•S**

NUR 282
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen

